

TAULA RODONA:

EL FUTUR DE LA CALÇ

14è Curset d'Arquitectura Popular *Josep Mora*

Vicent Loscos, modera la taula rodona amb la participació de:

Fassa Bortolo, comercial

Jordi Giribet, monitor de la construcció

Carles Labèrnia, arquitecte, professor de postgrau en bioconstrucció

Melitó Camprubí, arch., espec. en restauració amb materials tradicionals

VICENT LOSCOS: Amb aquest curset dedicat a la calç ens hem incorporat plenament a una sensibilitat actual -amb pretensió de durabilitat- en el món de l'arquitectura. Com en tota activitat humana, que es desenvolupa lligada a una realitat concreta, hi podem establir les etapes de creació, manteniment i destrucció, que ens avança la filosofia hindú. És aquesta una etapa de creació en arquitectura? Indubtablement, sí. Ara, acceptant que les tendències innovadores s'expliquen com a fenòmens de periodicitat, o cicles caracteritzats pel retorn als orígens, ens trobem aquí amb l'exemple de la bioarquitectura, ecoarquitectura, i les seves variants que s'inspiren en els materials i procediments anteriors a la revolució industrial, als quals es retorna amb el bagatge dels coneixements tècnics assolits. Podem dir que amb els materials emprats en construcció està passant el mateix que va passar amb les fibres tèxtils, com el niló, que després d'una eufòria inicial han mostrat els seus inconvenients, i així, el cotó i la llana han tornat a ocupar el seu lloc, si no al 100 %, al menys en gran part. De la mateixa manera, el suro i la calç, que van ser substituïts pel porexpan i el portland, estan recuperant en bona part el seu lloc. L'Arquitectura Popular, que s'ha definit com l'arquitectura del sentit comú, està ben situada en aquesta controvèrsia, entre el que ens convé i el que ens podem permetre econòmicament. Els teòrics apunten a l'ideal de la cabanya primitiva, realitat arquitectònica anterior a la diversificació, on els materials eren 100 % naturals. Aquests materials, i la calç en concret, són els materials del futur?

2 d'agost de 2013
